

De personis diuinis

Foliū lxxviii

204

fm qd est essentia non est psona. alioquin esset in two vna psona. sicut est vna essentia. ergo in cōueniēter ce finit psona definitōne p̄dicta. ¶ D. Humana natura in xpo est rōnalis nature indiuidua suba. neqz em̄ est accis neqz vltis substantia. neqz irōnalis nature. nō tñ humana natura in xpo est psona. seqretur em̄ qd psona diuina q̄ assumptū hāna natura assumptisset humanā psonā. z sic essent in xpo due p̄sone. scz diuina assumēs. z humana assumpta. qd est h̄eresis nestoriana. nō ergo ois indiuidua suba rōnalis nature ē p̄sona. ¶ D. Aia separata a corpe p mortē dē nō esse psona. et tñ est rōnalis nature indiuidua substantia nō q̄ hoc est p̄ncipēs definitio p̄sone

Ad 1. ¶ Rñdeo dōm. qd rōnabiliter sicut et p̄missis p̄z indiuiduū in genere substantie sp̄cale nōmē sonit. qz suba et p̄p̄is p̄ncipijs indiuidua. z non ex ali o ex tranco. sicut accis et subiecto inter indiuidua etiaz subaz rōnabilr indiuiduū in rōnali natura sp̄cali noie noiat. qz ipsius est p̄p̄ie z vere p̄se agere. sicut sup̄ dictū est. Sicut q̄ h̄ nōmē yp̄statis fm̄ grecoa vel suba p̄ma fm̄ latinis est sp̄cale nōmē indiuidui in genere sube. ita hoc nōmē psona est sp̄cale nomen indiuidui rōnalis nature. Utraqz q̄ sp̄calitas sub noie p̄sone p̄rinet z ideo ad ostēdendū qd est sp̄cali ter indiuiduū in genere substantie dē qd est suba indiuidua ad ostēdendū qd qd est sp̄calr in rōnali natura addit rōnalis nature per hoc qd dē suba excludit a rōne p̄sone accitia quoz nullū p̄r dicit p̄sona per hoc qd dē indiuidua excludunt genera et spes in genere substantie. q̄ etiā p̄sonedici nō p̄nt per hoc qd qd addit rōnalis nature excludat inaiata corpora. plante z bruta q̄ p̄sone nō sunt

Ad 2. ¶ Ad p̄mū qd dōm qd in substantia p̄ticulari ē tria p̄siderare. quoz vñū est natura generis z sp̄ci in singularibz existēs secunduz est mod⁹ existendi talis nature qz in singulari suba existit natura generis z sp̄ci ve p̄p̄ia huic indiuiduo. z nō vt multis cois. Leu cū est p̄ncipiū ex quo causat talis mod⁹ existēdi. sicut aut natura in se p̄siderata cois est. ita z mod⁹ existendi nature. nō em̄ inuenit natura hois existens in reo nisi in aliquo singulari indiuiduata. non em̄ est hō qui nō sit aliq̄s hō. nisi fm̄ op̄inōne platonis q̄ ponebat vltia separata sed p̄ncipiū talis modi existēdi. qd est p̄ncipiū indiuiduatis nō est cōe. sed aliud est in isto. z aliud in illo. hoc em̄ singulare indiuidua p̄ hanc materiā. z illud p̄ illā sicut q̄ nōmē qd feat naturam est cōe z diffinibile. vt hō vel aial. ita nōmē qd significat naturā cū tali mō existēdi. vt h̄ yp̄statis vel p̄sona illud vero nōmē qd in sua featio ne includit determinatū indiuiduatis p̄ncipiū. nō est cōe nec diffinibile. vt forres z plato. ¶ Ad 4. d̄ dicendū. qd nō solū intentio singularis est cois oibz in diuiduis substantijs. sed etiā natura generis cum tali mō existēdi. z hoc mō feat hoc nōmē yp̄statis na

tura generis substantie vt indiuiduata hoc autēz nō mē psona solū natura rōnalis sub tali mō existēdi et p̄pter hoc neqz yp̄statis neqz psona est nōmē intentionis sicut singulare vel indiuiduū. sed nomen rei tñ nō aut rei z intentionis simul. Un p̄ solo ad tertiu z quartū. ¶ Ad. v. dōm. qd essentielles reruz d̄tate sunt ignote frequēter z innoiate. op̄ter interdiū vti accitilibz differētijs ad subales d̄tatas designadas. sicut docet phis. viij. metaph. et hoc mō in diuiduū ponit in definitōe p̄sone ad designādū indiuiduale modū existēdi. ¶ Ad. vi. dōm. qd cuz diuidie substantia in p̄maz z sedam. nō est diuisio generis in spes. cū nihil p̄tineat s̄b scda substantia qd nō sit in p̄ma. sed est diuisio generis fm̄ diuersos modos essēdi. nā scda substantia significat naturā generis fm̄ se absoluta. p̄ma s̄o substantia significat eaz vt indiuidualiter subsistētes. vñ magis est diuisio analogi qz generis. sic q̄ psona p̄rinet qd em̄ in genere substantie. licet nō vt spes. sed vt sp̄cale modū existēdi veterem nāa. ¶ Ad. viij. dōm. qd qd dicit qd substantia ponit in definitōe p̄sone. put significat yp̄statis. Sed cū de rōne yp̄statis sit indiuiduū fm̄ qd opponit cōitanti vltis z p̄tis. qz nullū vlc nec aliq̄ pars. vt man⁹ vel pes. p̄r dicit yp̄statis. Ulterius de rōne p̄sone est indiuiduū fm̄ qd opponit cōitanti assup̄tibilitatē. dicit em̄ qd humana natura in xpo est yp̄statis. sed nō p̄sona. Et ideo ad excludendū assumptibilitatē addit indiuiduū in definitōe p̄sone. Sed h̄ videt esse cōtra intentōem Boetij q̄ in li. de duobz naturis. p̄ hoc qd dē indiuiduū. excludit vltia a rōne p̄sone. Et ideo meli⁹ est vt dicat qd substantia nō ponit in definitōe p̄sone p̄ yp̄statis. sed p̄ eo qd est cōe ad substantiā p̄ma q̄ est yp̄statis. z subaz scdas. et diuidit in vtraqz z sic illd cōe p̄ h̄ qd ad est indiuiduū p̄t ad yp̄statis. vt idē sit dicere s̄b indiuidua rōal nature. ac si dicere yp̄statis rōal nature. ¶ Ad. viij. dōm. qd fm̄ p̄dica rō nō p̄cedit. qz suba accipit nō p̄ yp̄statis. sed p̄ eo qd est cōe ad oem substantie acceptōem. si tñ acciperetur substantia p̄ yp̄statis adhuc rō non sequer. substantia em̄ que est yp̄statis p̄p̄inqui. se h̄z ad psonā q̄ substantia. cū etiā psona dicat aliq̄d subiectū. sicut substantia p̄ma. z nō solū sicut subsistēs vel subsistētia sed qz nōmē substantie refertur etiā apud latinos ad significatōem essentie. ideo ad vitandū erroē nō dicimus tres subas sicut tres subsistentias. greci vero apud quos est distinctū nomen yp̄statis a noie vltie indubitatē i. deo tres yp̄stales p̄tinentur. ¶ Ad nō nū dōm. qd sicut dicimus in deo tres psonas. ita possumus dicere tres substantias indiuiduas. vñ tamē substantias que est essentia. ¶ Ad. x. d̄m. qd rōnale est differētia animalis fm̄ qd rō a qua sumit significat cognitōem discursiua. qualis est in hoibz. nō autē in angelis nec in deo. Boetius autē sumit rōnale p̄munitē p̄ intellectuāli. qd dicimus p̄uentire deo

Ad 3

Ad 6

Ad 7

Ad 8

Ad 9

Ad 10

Vñ quo singulariū q̄ defino

